

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาไฟป่าที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น ทำให้พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่เสื่อมโทรมลงทุกๆ ปี ซึ่ง ปริมาณของพื้นที่ป่าที่เสียหายนั้น ก่อให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ ในพื้นที่ป่าและพื้นที่ใกล้เคียง ตามมา เช่น การเกิดน้ำท่วม ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ปัญหาความแห้งแล้ง ผลกระทบจากวันไฟ ความเสียหายที่มีต่อพื้นที่ในการทำการเกษตรเป็นต้น และการเกิดไฟป่าในพื้นที่หนึ่งๆ ไม่เพียงจะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พื้นที่เท่านั้น แต่ยังจะส่งผลเสียหายครอบคลุมต่อสิ่งแวดล้อมของโลกอีกด้วย (ศิริ, 2543) นอกจากนั้นไฟป่ายังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อนที่นับเป็นปัญหา สำคัญที่สุดของโลกในปัจจุบันอีกด้วย

จากค่าเฉลี่ยไฟป่าในแต่ละปี ระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2546 พบว่าพื้นที่ภาคเหนือมีสถิติไฟป่าสูงเป็นอันดับสอง และจังหวัดเชียงใหม่มีสถิติการเกิดไฟป่าสูงเป็นอันดับ 4 ของประเทศไทย ซึ่ง สร้างความเสียหายแก่พื้นที่ป่า เฉลี่ย 87,049 ไร่ต่อปี (ศิริ, 2546) ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ปัญหาไฟป่าและหมอกควันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นช้าๆ ภายในทุกๆ ปี ซึ่งไฟป่านั้น ได้ส่งผลกระทบโดยเห็นได้จากพื้นที่ป่าที่เกิดความเสียหาย นอกจากนี้การเกิดไฟป่าในแต่ละปียัง ก่อให้เกิดความเสียหายทางอากาศแก่พื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่ และใกล้เคียง ซึ่งในช่วงต้นปี พ.ศ. 2552 ที่ ผ่านมา ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กที่ทำการวัด ได้นั้นมีปริมาณเกินค่ามาตรฐาน โดยค่ามาตรฐาน นั้นอยู่ที่ไม่เกิน 120 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร แต่ในช่วงเดือนมีนาคมที่ผ่านมานั้นค่าเฉลี่ยที่วัดได้ นั้นสูงถึง 110.7 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (กรมควบคุมมลพิษ, 2552) ซึ่งนับว่าเป็นปริมาณฝุ่น ละอองที่เป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจของประชาชนเป็นอย่างมาก

จังหวัดเชียงใหม่มีอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง และอุทยานแห่งชาติเหล่านี้ก็ประสบปัญหาไฟป่าในทุกปี อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะตำบลลดอนแก้วที่เป็นชุมชน ใกล้เมืองและมีพื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงในการเกิดปัญหาไฟป่า ที่ผ่านมา ปัญหาไฟป่าได้สร้างความเสียหายต่อพื้นที่ในบริเวณส่วนที่ติดกับเขตอุทยาน แห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย คือในส่วนของหมู่ที่ 3 บ้านศาลา-หัวยตึงเจ่า การเกิดไฟป่าในพื้นที่นั้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2547-2552 นั้นเกิดขึ้น 112 ครั้ง (สถานีควบคุมไฟป่าเชียงใหม่, 2552) สร้างความเสียหายต่อพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่ 532 ไร่ โดยมีการเกิดไฟป่าสูงเป็นอันดับสองของพื้นที่อุทยาน

แห่งชาติอยสุเทพ-ปุย ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ของการเกิดไฟป่านั้นมักมาจากการเก็บหาของป่า พื้นที่ของตำบลดอนแก้วนี้ 1 ใน 4 ของพื้นที่เป็นเขตชุมชน ส่วนที่เหลือเป็นเขตของทหาร เขตอุทيان แห่งชาติอยสุเทพ-ปุย และศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งชุมชนต่างๆ ในตำบลดอนแก้วนี้มีระยะทางใกล้กับพื้นที่ป่าของเขตอุทيانแห่งชาติอยสุเทพ-ปุย มาก ประชาชนที่อยู่อาศัยในตำบลดอนแก้ว จึงมีโอกาสที่จะทราบถึงสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาไฟป่าและสถานการณ์ไฟป่าในพื้นที่

อย่างไรก็ตามบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาไฟป่าและได้รับผลกระทบจากไฟป่า คือ ผู้ที่อยู่อาศัยในท้องที่นั้นและมีวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ป่า ซึ่งเกษตรกรเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญ คนเหล่านี้จะทราบดีถึงสาเหตุ ปัญหาการเกิดไฟป่า ผลกระทบที่ชุมชนได้รับจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นรวมไปถึงวิธีการที่เหมาะสมในการป้องกันไฟป่า และอาจมีความคิดที่ดีในการเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการเกิดไฟป่าที่เหมาะสมกับชุมชนและวิถีชีวิตของตนเอง การศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสถานการณ์และการเกิดปัญหาไฟป่าในพื้นที่เขตอุทيانแห่งชาติอยสุเทพ-ปุย และทำการวิเคราะห์เงื่อนไขและปัจจัยในการเกิดไฟป่าในมุมมองของเกษตรกรในพื้นที่ ตลอดจนศึกษาถึงแนวทางการแก้ปัญหาไฟป่าของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาของภาครัฐและเอกชนตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

2.1 ศึกษาสถานการณ์ การเกิดปัญหาไฟป่าในพื้นที่เขตอุทيانแห่งชาติอยสุเทพ-ปุย ในพื้นที่ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

2.2 วิเคราะห์เงื่อนไขและปัจจัยในการเกิดไฟป่าในมุมมองของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาไฟป่าของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยจะทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ปัญหาไฟป่าในเขตอุทيانแห่งชาติอยสุเทพ-ปุย ของเกษตรกร ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาไฟป่า อีกทั้งจะทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรที่มีต่อไฟป่าและ

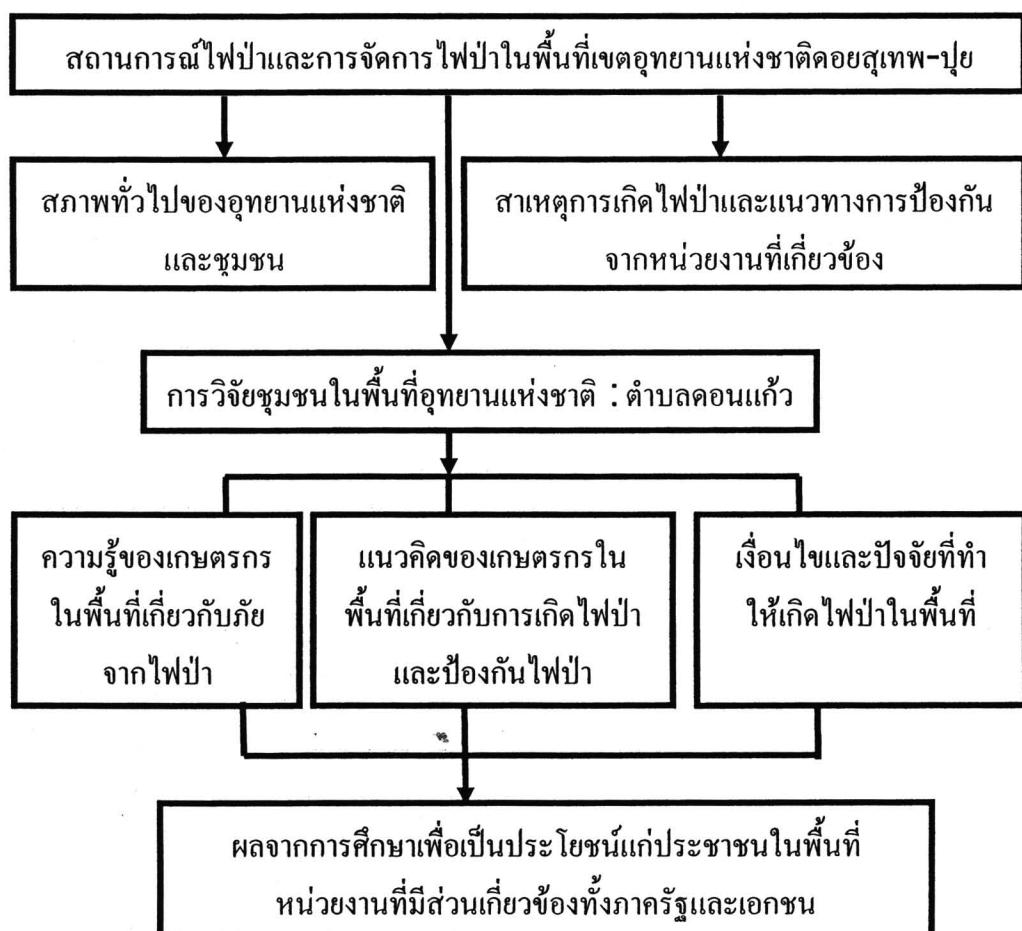
ผลกระทบที่ตามมาจากการแก้ปัญหาไฟป่า ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการแก้ปัญหาไฟป่าอันเป็นประโยชน์ที่จะเกิดต่อประชาชนในพื้นที่ ตำบลลดคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตในการวิจัยคือ การศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาไฟป่าจากการเพาเพื่อขยายพื้นที่ทำการเกษตร การเพาเศษวัสดุการเกษตร การเพาเพื่อหางของป่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ตามแนวคิดของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลลดคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาการเพาป่าในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ของเกษตรกร ตำบลลดคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. นิยามศัพท์

เกณฑ์รกรในพื้นที่ หมายถึง ประชากรผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลลอดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

การมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมกันทราบและดำเนินการแก้ไขปัญหาไฟป่าในพื้นที่ชุมชน ตำบลลอดอนแก้ว

แนวทางในการแก้ปัญหาไฟป่า หมายถึง ความคิดในการแก้ปัญหาไฟป่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยที่เสนอโดยเกษตรกรในพื้นที่ตำบลลอดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาไฟป่าในพื้นที่ หมายถึง ตัวแทนเกษตรกรและเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลลอดอนแก้ว รวมทั้งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับปัญหาไฟป่า อันได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย สถานีควบคุมไฟป่าเชียงใหม่ สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวอ่างเก็บน้ำห้วยตึงเต่า และองค์กรบริหารส่วนตำบลลอดอนแก้ว

ไฟป่า หมายถึง ไฟที่เกิดจากสาเหตุใด ก็ตามแล้วลูกไปได้โดยอิสระ ปราศจากการควบคุมแล้วเพาผลาญเชือเพลิงธรรมชาติในป่า ได้แก่ ดินอินทรีย์ ในไม้แห้ง หญ้า กิ่งก้านไม้แห้ง ท่อนไม้ต่อไม้ วัชพืช ไม้ผุ่ม ในไม้สด และในระดับหนึ่งสามารถทำลายต้นไม้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ว่าไฟนั้นจะเกิดขึ้นในป่าธรรมชาติหรือสวนป่า อิกทั้งยังสร้างความเสียหายทั้งทางธรรมชาติและการกระทำการของมนุษย์

สถานการณ์ไฟป่า หมายถึง เหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่นับจากอดีตจนปัจจุบัน